

Chiếc xe khách lớn dừng lại, Lắm bước xuống xe như đc trả về chốn cũ. thành phố trở nên xa lạ dù rằng a đã lăn lộn ở đây gần 30 năm, 6 năm thôi mà mọi thứ thay đổi nhiều quá. Anh nổi bật giữa bao người qua lại vì dáng người cao lớn và bộ râu rậm rạp.

Lắm bước về phía quán bia trước mặt anh muốn chờ người đón. vừa ngồi xuống chưa kịp gọi phục vụ anh đã thấy có người nhìn chằm chằm, trông khá quen.

Anh Lắm râu đúng không ạ. Em là Quý, Quý sùi đây a nhận ra e ko ạ.

Vừa nói hần vừa bước tới ngồi đối diện Lắm, trông hần ta khá bảnh với áo sơ mi quần âu cùng đôi giày đen và chiếc đồng hồ vàng chói, chưa kể đến dây chuyền và lắc tay cái nào cái nấy như sợi xích. giờ nhìn gần thì Lắm đã nhận ra hần là ai rồi. trc đây khi còn làm tướng ở đất này có lần tiện tay anh đã cứu hần 1 lần.

Khi đấy Quý sùi kẻ đang ngồi trc mặt anh chỉ là 1 tay cắc kè đàn đúm theo đám sai vặt quanh đây, rồi nhờ vào cái mã to xác không hiểu sao đc 1 em tiếp viên cho chấm mút tý. Nhưng đen đủi là e tiếp viên là bôn xả của 1 anh giang hồ cứng hơn. Bị bắt bị đánh đến quỵ lê quỵ lết trong hành lang quán kara, số chưa chết hần thấy Lắm đi qua thì mở mồm ra xin anh cứu. mặc dù lúc đấy chỉ Quý sùi biết Lắm còn a thì ko, nhưng tiện mồm Lắm cũng nói bọn kia dừng lại vì hần thảm quá rồi và hần đc tha. từ đấy hần mang ơn a lần nào thấy cũng cúi gập lễ phép chào từ xa.

-Giờ hết sùi rồi nhĩ...Lắm cười nói.

-Mày giờ ngon quá anh không nhận ra đấy.

-Hehe, anh đừng mỉa mai em vậy chứ, nhờ chộp giật được khi thành phố thay đổi chứ e thì có gì mà ngon lành hả anh...Quý vẫn rất lễ phép trc Lắm.

-Anh ngồi đợi bọn Kiên tộ với Minh kiến lửa phải ko ạ. tháng trc e thấy chúng nó về e hỏi a mà ko thẳng nào nói. Anh chờ tý e bảo quán dọn phòng sẵn anh e mình ngồi uống...Quý sùi vừa nói vừa đi tìm chủ quán.

Vài phút sau Minh, Kiên cùng 1 thanh niên nữa đến quán. Nó là Tím cũng là đệ ruột của Lắm ngày a rời tp này nó mới 16 giờ 22 rồi. Thấy Lắm nó bước nhanh đến ôm chầm lấy anh, nói luyên thuyên cả, nhưng dễ thấy nhất là vẻ vui mừng ra mặt của nó.

Bia đc 3 vòng Quý mở miệng hỏi Lắm về dự tính của anh, thấy Lắm mơ hồ hần nói:

-Vậy anh giúp em việc này đc không anh, sạch sẽ kiếm ra tiền nhưng với e hơi khó, nhưng với a thì quá dễ. E đc 1 anh bên phường nhờ quản lí chợ mới mở mà e chưa dám nhận vì e nhiều việc quá với cả khu đấy e ko có uy. Chợ đang hoàn thiện 10 ngày nữa là xong hết nhưng mọi người buôn bán đông lắm rồi, anh về đấy e vừa dễ ăn nói với người ta a cũng có thu nhập.

Lắm trầm ngâm vì a biết Quý đang giúp mình. Quý vội vã nói tiếp..

-Anh giúp e với, mà bọn thằng Minh cũng cần việc nữa đúng ko, a quản lí chợ nhiều việc cần chúng nó theo anh lắm ạ.

Đến lúc này thì Lắm đồng ý, đúng vậy các em anh theo anh cần việc cần tiền.

-Vậy anh cảm ơn bọn anh sẽ làm tốt chú yên tâm.

-Ko e phải cảm ơn mới đúng người ta nhờ e giờ e lại phải nhờ anh mới đc việc còn gì ạ. anh nghỉ khỏe rồi vào việc luôn anh nhé.

Chầu bia tiếp tục mọi người hàn huyên đủ thứ chuyện trên đời, thông qua Quý mà Lắm biết thêm về những thay đổi của TP này.

Mọi thứ suôn sẻ Lắm nhận chợ 2 ngày sau, chợ mới đã đi vào hoạt động khá nhiều khu vực rồi giờ chỉ còn xây dở dang trên cổng và lợp mái nhà xe nữa là mọi việc hoàn thành. Khi Lắm tới thì anh đã hiểu cái khó mà Quý nói. Một số người thì chấp hành mua sạp ngồi trong chợ, nhưng 1 số thì ko, họ tụ tập ở cổng bán cho người vừa tới khiến bên ngoài hỗn loạn ầm ầm. Khi có người nhắc nhở hay đuổi thì họ cãi họ chống đối đủ thứ ko ai làm gì đc. Khi anh đến a lặng lẽ quan sát và biết đc những kẻ khó ưa nhất, chuyện đơn giản là khi anh đến nói

chuyện với những kẻ này biết a là ai chúng ngoan ngoãn đến lạ. Ngày hôm sau anh để cho Kiên, Minh đi nhắc nhở không khó khăn như vậy nữa. Đến ngày thứ 3 anh cho kẻ vạch hết khu vực cổng và thông báo cấm họp trong khu vực đó. Ai cố tình vi phạm sẽ bị thu hàng và không ưu tiên thuê sạp trong chợ sau này. Niêm yết giá sạp quầy trong chợ đang có giá thuê ban đầu cực thấp.

Ngày thứ 4 mọi việc cơ bản ổn định chỉ chờ xây xong hết là đi vào việc chính thôi. Trong khi đợi chờ công việc ngày ngày là trông công trình dở dang. Khi nói chuyện, quan sát những người thợ anh thấy 1 anh trai tầm hơn 40 khá thật thà tốt tính nên để ý. Vì dù sao sau này a cũng cần thêm người đáng tin ở đây. Các em anh mới chỉ có 3 cả anh nữa là 4 thì còn thiếu quá nhiều, vì thế anh đã nói chuyện nhiều hơn càng tiếp xúc a càng yên tâm và chắc chắn. Anh biết đc ông ta tên Kính hơn a chục tuổi có vợ và 2 con 1gái 1trai, ông cho a địa chỉ vào hẹn mời ánh đến chơi vì nhà khá gần.

Mấy ngày sau Lãm quyết định đến nhà ông thợ mà anh để ý, lúc đó khoảng hơn 7 giờ anh đến trc cổng nhà ông Kính, vì đã hỏi kĩ nên anh khá chắc chắn là mình đúng. Anh gọi cửa vài tiếng nhưng ko có ai ra. Anh đoán mọi người đang ăn cơm không để ý vì cổng khá xa nhà ở. Anh lay cánh cổng thấy không khoá thì đẩy ra rồi dắt xe vào. Căn nhà 3 gian cũ đc coi nói 2 bên, anh thấy ánh sáng gian giữa thì bước lại cửa không đóng a nhìn vào thì không có ai vừa định gọi thì “cạch” cánh cửa thông phòng của gian trái mở ra anh thấy hơi nước và một thân hình bước ra trùm khăn lớn trên đầu lau tóc, chiếc khăn che hết mặt cô nhưng hở toàn phần còn lại.

Lãm chết đứng trước mắt anh cô gái gần như trần truồng đang chậm chậm bước về phòng cô đi ngang nhưng ko thấy anh vì chiếc khăn, còn anh mắt đã mở hết cỡ mồm cũng há ko ngậm đc.

Thân hình của cô gái trẻ không 1 tí vết đang hiện hữu, da cô trắng như bông bưởi má tóc đen ướt nước xoã xuống che đi nửa bờ vai nhỏ nhắn và xương quai xanh tinh xảo. nó cũng vô duyên che mất đỉnh ngực của cô nhưng phần mề hòn còn lại tròn trịa hồng hào cũng đủ đánh gục a rồi, bầu ngực cô tròn đầy như chiếc bát úp nó cao thẳng ngạo nghiêng hai núm vú dù bị che vẫn thấy lấp ló ánh hồng trinh nguyên, chúng không quá to nhưng múp míp cân đối đến tuyệt đối thật sự là tuyệt tác. lút trên phần eo mượt mà phần bụng thon gọn, tạo hoá lại đặt trên đấy cái rốn nhỏ xinh sâu hút, đi qua eo thắt lại đến hông nở sự tương phản tạo nên cái đẹp mọi đàn ông đều si mê. Vòng hông nở nang mang trọng trách nặng nề để nâng đỡ cho cặp mông tròn trịa và căng mịn. Bờ mông trắng xinh lại nảy lên mỗi bước cô di chuyển nó đang khiêu khích con quỷ dục của người đàn ông thôi thúc anh ta áp mặt lên đó có qua cạ lại để cảm nhận sự đàn hồi trơn mát. Thẳng tắp 1 đường tiếp xuống cặp chân dài như đc chạm khắc ra từ bạch ngọc với bàn chân nhỏ xinh mắt cá và gót chân hồng hào. Dù là lướt qua nhưng Lãm cũng kịp nhìn thấy bờ mu lấp ló với lún phún lông tơ chúng vẫn còn đọng vài giọt nước lấp lánh. Nếu may mắn hơn có lẽ a đã đc chiêm ngưỡng hết cả động đào phía trước. Chỉ vài giây ngắn ngủi nhưng những hình ảnh tuyệt vời ấy có làm sao anh cũng không thể quên đc. Nó khiến tim a đập nhanh và rạo rực đến khó thở, cảm giác này đã bao giờ anh trải qua chưa nhỉ có lẽ gần giống thế nhưng cũng hơn 10 năm rồi.

Lãm giật mình và ý thức đc sẽ rất khó xử nếu cô gái phát hiện mình bị nhìn trộm anh nhẹ nhàng bước lùi lại lấy lại tinh thần anh cất tiếng gọi...

-Chú Kính chú Kính ơi.

Trong nhà vọng ra tiếng vội vàng thay đồ của Yên con gái ông Kính cô vừa tắm xong cô biết chắc nhà không có ai và bố mẹ sẽ đóng cổng cẩn thận như thường lệ, nên cô vô tư khoả thân đi về phòng. Nào ngờ, chưa kịp thay đồ đã có người gọi bố mình ngay trc cửa, vừa thay đồ cô vừa trả lời vội vã....

-Chờ cháu chút ạ

Vài giây sau cô thò cổ ra thì thấy trước mặt mình một ông chú cao lớn như hộ pháp, da ông ấy rám nắng nhìn rất rắn rỏi gương mặt vuông chữ điền nam tính nhưng khiến cô hơi sợ vì hàng râu rậm dữ dằn, bù lại đôi mắt ông ấy rất sáng và nhìn cô đầy thiện cảm. Đúng vậy Lãm đang nhìn cô đầy thiện cảm không thiện cảm sao đc cô gái trc mặt anh có gương mặt thánh thiện đôi mắt to và sáng lấp lánh, lông mi cong dài cộng với đôi lông mày lá liễu mảnh mai cân xứng. mũi nhỏ cao thẳng nhìn kiêu sa nhưng đầy vẻ tinh nghịch, cái miệng có nét cười tự nhiên với đôi môi mọng đỏ như những trái dâu tây nhìn chỉ muốn đc cắn ngấu nghiến mà thôi và cuối cùng là đôi má đào phúng phính căng tràn nét thanh xuân. tất cả cùng nhau vẽ nên một gương mặt thiên thần thánh khiết, thanh xuân pha chút tinh nghịch. Nó hoàn toàn là tuyệt phối cùng với thân hình ma quỷ lúc trc a bắt gặp. Thoả mãn, Lãm hoàn toàn thoả mãn với màn thưởng thức kì quan vừa rồi.

-Chú ơi chú tìm bố cháu ạ... Giọng nói thánh thót kéo Lãm về với thực tại.

Trái với vẻ vật trc mặt trông a lúc này khá xuề xòa không nói đúng hơn là lười thôi với hàng râu rậm rịt cả tuần ko cắt tỉa nên bị gọi là chú cũng hợp lý.

-Tôi tìm chú Kính, em là con gái chú à... A trả lời từ tốn để lấy lại bình tĩnh cho mình.

-Vậy chú vào nhà uống nước đi ạ, bố mẹ cháu đi dạo chắc sắp về rồi đấy ạ.

Lãm bước vào nhà, mọi thứ khá bình thường nhưng ngăn nắp và sạch sẽ, nhìn ngôi nhà ta dễ dàng nhận ra nơi đây đc chăm sóc rất tỉ mỉ và liên tục. Qua ngôi nhà dễ dàng nhận ra gia đình ông Kính khá nề nếp và các thành viên trong gia đình khá ý thức, điều này khiến Lãm rất hài lòng vì như thế a càng dễ tin tưởng vào ông Kính hơn.

Yên đứng cách anh 1 đoạn nấp sau cái bàn ngang eo có lẽ cô hơi ngại và khó xử chỉ vì quá vội vã mời Lãm vào nhà mà cô quên rằng chiếc quần cô mặc khá ngắn tóc chưa khô và áo lót chưa kịp mặc nữa, dù rằng chiếc khăn phủ trên vai đủ dài che đi núm vú nhưng thật sự cô rất lúng túng, cô chưa xuất hiện trc người khác như vậy bao giờ. Lãm tinh ý anh nhìn quanh nhà cho cô bớt ngại, thấy anh nhìn chỗ khác Yên nhanh chân bước về phòng chỉnh trang lại quần áo. Khoảng chưa tới 5p sau cô bước ra với cả nước vối trên tay để mời anh. Đúng thật người đẹp lại với chiều cao gần m7 dáng người dong dỏng thì ko mặc gì mà xấu đi đc. lúc này Yên đã búi tạm mái tóc vẫn hơi ướt lên, cô mặc bộ đồ rất bình thường ở nhà với quần lửng và áo thun ngắn tay nhưng lại khiến Lãm thấy đc thêm nét đẹp khác nơi cô. Giờ cô không quấy rầy khiến ai muốn phạm tội nữa mà cô cho người khác thấy gần gũi thân thiện như em gái hàng xóm vậy muốn ở cạnh muốn che chở thật nhiều. Để bớt bối rối Lãm mở lời trc...

-Cô chú đi dạo lâu chưa e, nếu còn lâu nữa cô chú mới về thì có lẽ tôi sẽ về và nhờ e chuyển lời là có cậu Lãm bên chợ mới đến chơi cho biết nhà biết cửa.

Yên giờ mới biết anh ta là Lãm người mà bố cô đã nhắc tới, nhưng bố nói anh ta mới ngoài 30 và phong độ lắm kìa mà sao cô thấy anh ta lúc này còn già hơn cả cha mình nữa vậy. Bố cô nói a ấy là quản lí cái chợ bố đang xây cổng, anh cũng có ý hỏi mời bố về làm trong chợ và hôm nay a ta đến tận đây vậy là anh ta nghiêm túc, tốt quá rồi. cô chợt thấy có thiện cảm hơn với anh cô cười....

-Anh uống nước đi ạ, bố em nhắc đến anh trc cả nhà mấy lần rồi ạ. Anh chờ chút bình thường giờ này bố mẹ e đang về rồi anh ạ.

Nụ cười thân thiện của cô gái ấy suýt chút khiến anh thất thố mà đánh rơi li nước, anh cố trấn tĩnh và cười lại với cô...

-Vậy tốt quá, tôi cũng muốn nói thêm với chú về việc làm ở chợ để chú hiểu thêm mà dễ quyết định.

Nghe anh nói lòng Yên mừng khắp khối vậy là anh ấy thực sự muốn tạo điều kiện cho cha cô vào ban quản lý chợ rồi. Cô nhất định sẽ khuyên cha mình bắt lấy cơ hội này vì việc làm đầy đồng nghĩa với bố cô sẽ đỡ vất vả hơn, sạch sẽ hơn thu nhập cao hơn nữa. Nếu có tiền

em trai cô sẽ không đòi nghỉ học đi làm như bây giờ nữa,đấy là điều khiến cô vui nhất e trai cô năm nay mới lớp 8 mà lúc nào cũng lo kiếm thêm tiền và còn dự định chỉ học hết lớp 9cho bố mẹ đỡ vất vả. Cô thấy thương mà ko sao đc nhà cô nghèo quá, đến cô cũng phải xé đi tờ giấy báo trúng tuyển đại học vì biết bố mẹ đã kiệt sức rồi.bây giờ có hi vọng cho em cô cho gia đình cô thật mừng hết sức,cô lại cười và rót thêm nước cho a.đến lúc này bố mẹ cô cũng về tới.

Vừa về tới ông Kính nhận ra Lãm đến thì mừng ra mặt vì ông rất trông mong vào cơ hội tốt đẹp anh mang tới cho gia đình ông. Ông hồ hởi giới thiệu về gia đình cho anh biết. Vợ ông bà Vân còn khá trẻ 38t nhưng bà nhìn không tiêu tụy như những bà cô nông thôn khác,thân hình mảnh dẻ cùng nước da trắng trẻo đủ khiến bao cô gái trẻ ganh tỵ. Gương mặt bà khá giống con gái lớn nhưng ít đi sự thanh xuân tinh nghịch lại nhiều hơn sự trưởng thành sắc sảo. Mặc dù phải vất vả mưu sinh đủ nghề nhưng còn giữ đc sắc vóc như của bà ở thôn quê chắc là trường hợp hi hữu. Con gái lớn tên Yên thì a đã gặp đã ngắm gần hết rồi thì giờ mới biết cô 19t nghỉ học sau lớp 12 hiện nay đang thử việc ở nhà sách. Cậu út học lớp 8 sắp vào lớp 9 tên là Quân cậu chàng khá sáng sủa giống bố, cậu khá nhanh nhẹn và bắt chuyện với Lãm rất nhanh.

Ngồi thêm tầm nửa tiếng Lãm ra về anh thấy rất vui vẻ hài lòng với cuộc gặp mặt hôm này,gia đình này khiến anh thấy ấm cúng và tin tưởng đc,hơn hết a đang xao xuyến lâu lắm rồi a lại rạo rức như thế này. Anh sẽ làm hết sức để giúp họ nhiều nhất có thể. Nhưng hôm nay mất điểm quá giờ phải cạo râu thường xuyên mới đc.

Với Yên lúc này cô cũng đang mừng khắp khởi trong lòng qua cuộc nói chuyện hôm nay cô như nhìn thấy những ngày vui trc mắt với gia đình cô. Gia đình cô đã vất vả quá nhiều rồi cô cũng phải bỏ dở ước mơ để phụ giúp gia đình mình. Không ai biết cô yêu sách,yêu những con chữ ra sao,cô luôn mơ ước đc trở thành nhà văn hoặc người viết sách. Ngay đến hình tượng người trong lòng cô luôn mơ ước cũng sẽ là người yêu sách giống cô vậy,cô tưởng tượng anh dong dong cao da trắng tóc gọn gàng anh sẽ đeo kính cận,và đặc biệt là am hiểu sách để nói chuyện với cô mỗi ngày. Hiện tại cô đang cố níu kéo lại ước mơ của mình bằng công việc ở nhà sách mà thôi. Ước mơ của cô ko còn nhưng ước mơ của e trai cô thì vừa thấp lên,sự giúp đỡ này với cô giống như 1ân huệ vậy. Nghĩ tới đây cô thấy người đàn ông đấy thật dễ mến,mặc dù lúc đầu nhìn anh ta khá dữ dằn vì bộ râu rậm nhưng bù lại ánh mắt anh nhìn cô rất sạch sẽ và thiện cảm khác xa với ánh mắt của những đứa con trai học cùng lớp hay những người đàn ông cô tiếp xúc qua.

Sáng hôm sau Yên đèo bố đến chợ rồi đi đến chỗ làm,cô dừng lại cho bố xuống xe đang định mua li tào phớ để ăn sáng thì cô lại bắt gặp Lãm.thì ra anh ta khá ưa nhìn khi cạo sạch râu đi, gương mặt a ta góc cạnh lông mày rậm ánh mắt hun hút có hồn. Thấy cô và bố anh nhiệt tình chào 2 người anh mời bố cô ăn sáng nhưng bố cô đã ăn nên từ chối,lúc cô định mở lời mời anh ăn tào phớ thì anh đã nói trước....

-Yên ăn sáng cùng anh nhé.

Cô lắc đầu nói sợ muộn làm nên sẽ chỉ mua tào phớ đến chỗ làm sẽ ăn sau.

-Vậy anh mời nhé,cô ơi làm cho em mang đi trc, cháu gửi tiền cô sau ạ...anh quay qua Yên lại hỏi xem chỗ cô làm có mấy người.

-Em và 1 chị nữa anh ạ

-Vậy 2 cốc cô nhé,em thích ăn thêm gì thì cho thêm nhé,anh ko biết sợ bỏ nhầm.

Yên cảm ơn anh và thầm nghĩ anh thật ga lăng và chu đáo.

Ba ngày gấp rút đã xong toàn bộ ở chợ,hôm nay gia đình ông Kính mời Lãm ăn cơm.Anh chuẩn bị khá tươm tất với quần Jean áo polo và đôi giày thể thao trắng,râu tóc gọn gàng Lãm xách giỏ quà lên đường. Đến sân nhà thì ông Kính và Yên đã đứng đón anh ở cửa. Yên khá bất ngờ vì hôm nay anh rất khác, sáng sủa nam tính và mạnh mẽ, có điều chiếc xe

Sirius với anh quá nhỏ khiến nhìn anh bây giờ giống như đang cười chó đi chơi vậy. Nghĩ vậy Yên che miệng cười khiến cả Lãm và ông Kính ko hiểu.

Bữa cơm hoàn hảo với tài nấu nướng của Yên và bà Vân cùng với sự thân thiện gia đình dành cho Lãm. Anh cũng tự nhiên ăn nhiều nói nhiều hơn. Thậm chí anh đặt biệt danh cho Quân thành Coong theo tên bố, a cũng dặn nó buổi sáng chạy thể dục ra chợ a sẽ dạy võ cho cu cậu vui vẻ vì rất muốn có thể hình như anh, phải biết rằng a cao đến 1m87 nhưng rất cân đối mặc đồ chuẩn như Manocanh vậy. Anh thích cảm giác này cảm giác giống như có lại gia đình đã mất đi trong quá khứ vậy. Bữa ăn kết thúc anh mở lời trc...

Cô chú cũng biết rồi đấy, hôm nay chợ đã xong hoàn thiện sẵn sàng đi vào hoạt động hết công suất, cháu đang rất thiếu người nếu hiện tại chú ko có dự định nào tốt hơn cháu mong chú giúp cháu cùng quản lí chợ ạ. Trc mắt lương cứng của chú là 5tr (thời điểm đó lương vậy là rất cao) ngoài ra còn phụ thu tiền gửi xe chia đều sau này nữa.

Nghe Lãm nói nét vui mừng hiện lên trên khuôn mặt người một nhà. Ông Kính nói a yên tâm ông sẽ làm tốt. Chốt lại anh còn cho gia đình thêm niềm vui khi chỉ vào chiếc xe Sirius và cho ông Kính mượn ko thời hạn. Anh nói ông đừng ngại anh cũng đc cho mà thôi, chiếc xe khá rẻ với lại a sẽ đổi xe sớm thôi. Nghĩ thật kĩ ông Kính thấy không thể đi chung xe với Yên mãi đc có ngày 2 bố con cùng mượn thì thôi. vậy là ông đồng ý.

Nói chuyện 1 lúc Lãm gọi người đón mình, nhưng Kiên tộ đang đi chơi ở xa còn Minh và Tím đang cùng ngồi uống rượu say đến chẳng biết mình ở đâu. Biết a gặp khó ông Kính chủ động mời a ngủ lại cùng Quân vì dù sao anh đã uống rượu về khuya ko tốt, Lãm đành ngáp ngừng nhận lời.

Đêm xuống anh trần trọc trong khi cu Quân ngủ khi bên cạnh, phần vì a đang rất gần với cô gái nhỏ a mới gặp đã tương tự, vì sự trùng hợp khi lần đầu gặp gỡ cô ở tuổi 19 và anh 32. Phần vì thôi thúc và thèm khát cảm giác gia đình trong anh hnay trào lên mạnh mẽ. Anh bước xuống giường nhẹ nhàng mở cửa lách bước về phía sau nhà, anh châm 1 điếu thuốc để làn khói mờ đưa anh về tiềm thức.

22 năm trc lúc Lãm chỉ là đứa nhóc 10t cậu đang háo hức đợi bố mẹ về để khoe về bạn mới thầy mới. Ngoài trời mưa gió đang cuộn trào, nay mới tháng 9 mà có bão rồi. bà nội Lãm dục thẳng cháu vào nhà....

- Vào nhà đi cháu dọn cơm ra bố mẹ mày cất đồ rồi về đến ngay giờ đó.

Lãm ngoan ngoãn dọn cơm chờ bố mẹ, bố cậu lái đồ còn mẹ cậu bán hàng nước trên bến, gia đình có 4 người nhưng hạnh phúc đáo để. Nhưng chờ hoài chờ mãi mà ko thấy 2 người đâu. sáng ra bão tan bà nội nhờ người trong làng đi tìm giúp, họ gọi vang bên sông rồi tìm mọi luống bèo trôi mà ko thấy. Thế rồi cách đó 7,8km họ tìm đc 1 cặp chết đuối ôm nhau, là bố mẹ Lãm. Có lẽ cha Lãm đã quyết giữ chặt vợ mình, ông không cứu đc cả 2 thì làm bạn cùng bà ở phương khác. Giờ họ vẹn tình bên nhau nhưng bỏ lại mẹ già con nhỏ. Hai con người nhỏ bé đấy cứ nấc lên từng hồi, trẻ không ai nương già không nơi tựa. Lãm cứ vừa khóc vừa đòi chui vào giữa bố mẹ nhưng xác chết cứng nên cơ đã cố định lúc sắp chết chắc ông ôm chặt bà lắm. Cậu lảm nhảm kể câu chuyện muốn kể cho bố mẹ tối qua.

- Đầu năm con đã được thưởng 2 cuốn vở rồi cô giáo tặng con vì con học giỏi và giống bố, cô nói cô học cùng bố. Cô dặn đừng bảo mẹ ko mẹ đánh bố, con mách rồi đấy mà mẹ có đánh bố đâu. Hu hu... Cô giáo vừa đi thẳng Tú nó vẩy mực vào vở con rồi định đánh con. Con không chịu được cời hết quần áo lôi nó xuống rìa ao dìm cho một trận. Mặt nó tái mét xin con rồi rít. Con rửa sạch người mới lên bờ mặc quần áo. Nó nghĩ con sợ nó, nhưng con sợ bẩn quần áo mẹ mua thôi. Con thấy mẹ đầy nắng bán hàng rồi mò cua bắt ốc quanh bờ sông bị cua cắn chảy máu mới có tiền mua áo cho con. Hu hu hu... mẹ ơi con theo với mẹ ơi, mất bà kém rồi không khâu đc áo cho con mẹ để con mặc áo rách sao mẹ ơi.....

Không nỡ nhìn thêm người làng bé cậu về rồi chúng tay giúp hậu sự cho cha mẹ cậu

Ngày tháng buồn đau cứ thế trôi khi vết thương đã lành đôi chút thì cuộc đời lại xé toạc cho thêm đau. Ngày Lãm vui mừng cầm tờ giấy khen sau khi tổng kết lớp 6 khoe với bà thì cậu thấy người ra vào đông nghịt ở nhà cậu, xì xào, thút thít âm thanh ong ong quanh quẩn không còn rõ ràng nữa.

Cậu thấy bà trên giường mắt giật giật còn mặt trắng bệch, cậu tiến lại nhẹ nhàng lay bà mấy cái, mắt bà không mở được thêm nhưng miệng hơi hé muốn nói gì đó với cậu. Có người tiến lại nói nhỏ vào tai cậu.

-Nói gì với bà đi bà không tỉnh đâu nữa đâu.

Nghe đến đây là bầu trời của cậu hoàn toàn sụp đổ cậu nắm chặt bàn tay gầy guộc của bà cứ nghĩ rằng không buông bà sẽ không đi. Nước mắt cậu rơi từng giọt xuống nền kêu "tí tách" dưới chân.

-Cháu lại được học sinh giỏi bà ạ. Giấy khen đây ạ.

Lãm cầm chiếc giấy khen đưa bà cầm nhưng lại rơi mất giấy khen còn màu mực mới nằm trên nền gạch cậu không nhặt.

-Bài văn cháu viết tả về người bà để thầy cô giữ lại để lưu như văn mẫu đấy. Cháu tả bà lưng còng tóc bạc bà hiền lắm nhưng có sở thích ăn uống kì lạ. Thịnh thoảng bà chỉ thích ăn đầu tôm, hoặc đầu cá những thứ còn lại bà tách thịt ra nhờ e ăn hộ. Bà thỉnh thoảng nói dối em. Em thấy nồi cơm nhà em buổi tối còn nguyên chỗ thừa lúc trưa mà bà nói ăn rồi phần mình e thôi, rồi có lúc bà chẳng ăn gì mà nói đã ăn nhiều còn rất no không ăn được nữa. Tuy vậy nhưng em muốn bà sống lâu trăm tuổi để em được có bà yêu thương, bố mẹ em đã chết em chỉ còn mình bà e thôi.

Cậu định đọc thật dài cứ như thế nếu không dừng đọc bà sẽ không rời đi. Nhưng giờ tay bà đã lạnh ngắt mắt đã được vuốt nhắm lại, không còn hơi thở.

Làm sao đây làm sao cậu chịu được đây mất bố mẹ với cậu đã là tận khổ, cậu cắn răng cố chịu vì còn bà yêu thương, giờ bà bỏ cậu mà đi thì bao giờ mới có ngày vui cho cậu. Rồi cậu bị bế ra ngoài để người ta lo hậu sự cho bà, có người an ủi nói với cậu là chú thím sẽ đón cậu về nuôi cậu sẽ bớt khổ. Vậy sao đó là cậu khổ tận giờ thấy cam lai sao, hay chỉ là trò đời còn thấy chưa đủ nên cố ẩn đầu cậu xuống đi qua đi lại thêm vài lần nữa thôi.

Ăn đòn qua bữa ở nhà chú thím cậu 1 năm vì ông ta nuôi cậu chỉ vì chiếm đất, lúc ông ta điên lên không cho cậu đi học vậy là cậu bỏ đi, 13 tuổi cậu thành bụi đời. rồi sóng gió cho cậu cứng cáp trưởng thành vậy đây.

Trở về hiện thực điều thuốc lá đã hết Lãm định bước lại vào trong nhà thì thấy phòng Yên sáng đèn anh nhẹ nhàng tới gần không phải anh muốn rình mò gì cô chỉ là vô thức muốn ngắm cô gái nhỏ mà thôi. Phòng của Yên là phòng hơi phía trái nhà phòng có cửa sổ nhỏ cửa sổ đang mở. Nhìn từ xa anh thấy cô đang hong tóc trực quạt chắc vì ngại anh nên cô tắm khá muộn. mái tóc dài óng ả xuống như thác, gió quạt thổi khiến chúng phát phờ xung quanh. Anh lại để ngắm nòng tiên của mình, anh căng mắt ra để thấy rõ ràng từng hình ảnh tuyệt vời này. Tắm xong, đang trong phòng kín nên Yên ăn mặc khá mát mẻ chiếc áo ba lỗ mỏng để lộ ra xương quai xanh mảnh mai cùng cái cổ cao kiêu sa trắng ngần. Ánh đèn từ bên cạnh hắt quá chiếc áo khiến đôi bánh bao trắng hồng như lộ hẳn ra ngoài, lần này nó cũng khiến anh thất thần chẳng khác lần trước là bao. Đôi gò vú vừa tay nắm trĩnh nguyên hồng hào, đầu vú nhỏ xinh như hồng ngọc khảm trên vương miện quý giá. Tóc cô đã khô cô cần thay quần để đi ngủ, cô không quen ngủ với chiếc quần lửng như này. Cô từ từ nhấc mông lên cùng với đó cô kéo tụt cả chiếc quần lửng và quần lót ra khỏi bờ mông tròn lẳn rung rinh. để ánh đèn hỗ trợ toà thiên nhiên sáng bừng trực mắt của kẻ trộm tình. lần này Lãm thấy rõ động hương tình mà anh ao ước. nó móm mốp đủ cho bàn tay ai đó phủ lên, mớ lông mu mọc thẳng thơm chúng không đen sẫm mà hơi ngả vàng như tóc trẻ con vậy. Yên đưa bàn tay vuốt nhẹ đám lông để chúng ngay ngắn thẳng hàng lại.

